

STANOWISKO NACZELNEJ RADY KOŚCIOŁA ZIELONOŚWIĄTKOWEGO W RP W SPRAWIE CHRZTU WIARY

1. Greckie słowo *baptidzo* oznacza myć, zanurzać i przeszło do terminologii chrześcijańskiej jako *terminus technicus* czynności związanej z aktem inicjacji chrześcijańskiej. Samo słowo *baptidzo* jest odmienne zarówno w treści jak i w znaczeniu od takich pojęć, jak: *proschysis* (polanie) czy *rantismos* (pokropienie). Występuje w NT ok. stu razy, wliczając w to również obmycia rytualne żydów, chrzest Jana Chrzciciela, chrzest w Duchu Świętym.
2. Chrzest jest przykazaniem Pańskim, a jego konieczność nie podlega dyskusji.
3. W nauczaniu Jezusa Chrystusa i apostołów Chrzest ma wiele odniesień i obrazów, które pozwalają stwierdzić, że mamy do czynienia z rzeczywistością złożoną i wieloznaczeniową. Obrazy najczęstsze to:
 - obmycie z grzechów - uwolnienie od oskarżającego sumienia,
 - pogrzebanie starego człowieka, i co się z tym wiąże, wzbudzenie z martwych do nowego życia - narodzenie na nowo,
 - przyobleczenie się w Chrystusa - utożsamienie z Chrystusem.
4. Przez wiarę i Chrzest stajemy się częścią Ciała Chrystusa - Kościoła.
5. Chrzest uznajemy za finalny akt procesu narodzenia na nowo.
6. Chrzest nie tylko wskazuje na nawrócenie i inne rzeczywistości duchowe, (takie jak: obmycie i uwolnienie z grzechów, oczyszczenie sumienia ze wszystkich obciążających win, zmartwychwstanie do nowego życia itp.), ale je poświadcza.
7. Zgodnie z przykazaniem Jezusa Chrystusa Chrzest może mieć miejsce wówczas, gdy człowiek uwierzy (*Mk 16,16; Mt 28,18-20; Hbr 11,6*) - gdy nawróci się, odrzuci grzech wyrażając szczerą pokutę, wyzna Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela (*Dz 2,38.39; 8,37; 10,44-48; 16,30-32*).
8. Chrzest, w znaczeniu biblijnym, musi być aktem wolnym ze strony człowieka, który zwraca się o jego spełnienie do Kościoła.
9. Odmawiamy Chrztu:
 - niemowlętom i małym dzieciom,
 - osobom nienawróconym lub o nieszczerych intencjach,
 - osobom znajdującym się w stanie utraty przytomności, śpiączce lub śmierci klinicznej itp.
 - osobom o średnim i dużym zaburzeniu psychicznym; w tym wypadku istotnym elementem jest z jednej

strony orzeczenie lekarskie, z drugiej zaś - odpowiedzialne zachowanie Rady Starszych zboru, która jest zobowiązana do zbadania sprawy i podjęcia decyzji.

10. Zgodnie z nauką apostołską o jedyności Chrztu (*Ef 4,5*) uważamy, że pewne akty chrzcielne czynione przez niektóre Kościoły nie są realizowane zgodnie z zasadami Słowa Bożego i w związku z tym uznajemy je za nieważne. Za takie uważamy chrzty:

- Udzielane w wieku niemowlęcym.
- Udzielane osobom nienawróconym.
- Udzielone niepoprawnie teologicznie lub formalnie, tj. wówczas gdy:
 - Została naruszona zasada właściwej motywacji, jak w przypadku przymusu psychicznego czy fizycznego (np. osoba chrzczona nie w pełni decydowała o tym, czy chce być ochrzczona, jak to może mieć miejsce u ludzi z zaburzeniami psychicznymi lub u dzieci, na których rodzice wymusili taką decyzję)
 - Chrzest został udzielony przez nieupoważnionego do tej czynności kościelnej chrzciciela i można mieć uzasadnione wątpliwości, co do poprawności formalnej udzielonego chrztu; nie istniały przy tym żadne okoliczności usprawiedliwiające takie postępowanie chrzczącego, a ochrzczony ma w tej kwestii wątpliwości. W tym wypadku rozstrzygająca jest decyzja Rady Starszych.
 - Materia lub forma chrztu nie zostały zachowane.
 - Mamy do czynienia z udzieleniem go przez osoby o przekonaniach antytrynitarnych. W takich sytuacjach wymagane jest udzielenie Chrztu. Nie jest to jednak chrzest ponowny, gdyż poprzedni nie spełniał znamion Chrztu i w tej sytuacji uznać go należy raczej za akt zbliżony do Chrztu, ale nim nie będący. Zaleca się, aby decyzję o Chrzcie pastorzy i Rady Starszych podejmowały ze szczególną rozwagą.

11. Ostateczna odpowiedzialność za decyzję udzielenia Chrztu spoczywa na Radzie Starszych, która w myśl Prawa Wewnętrznego Kościoła jest upoważniona do przyjmowania nowych członków zboru.

12. Katechumeni poniżej 16 roku życia pragnący przyjąć Chrzest muszą mieć zgodę rodziców lub innych opiekunów prawnych.

13. Materią Chrztu jest woda.

14. Dla ważności Chrztu nie ma znaczenia, czy jest on dokonywany w rzece, morzu, jeziorze, w innych zbiornikach naturalnych, czy też w zbiornikach sztucznych, takich jak baseny i baptysteria. Istotne jest jednak, aby zbiornik wodny nie deprecjonował powagi Chrztu. Ze względu na świętość Słowa Bożego zaleca się zwrócenie uwagi na otoczenie, w jakim Chrzest jest dokonywany.

16. Do formy Chrztu zaliczyć należy: złożenie wyznania wiary przez katechumena, wezwanie Imienia Bożego i akt zanurzenia.

17. Przed wezwaniem Imienia Bożego i zanurzeniem, katechumen powinien złożyć wyznanie wiary, odpowiadając na trzy pytania chrzciciela, na przykład:

- Bracie/Siostro [imię], czy wierzysz, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym?
- Czy wierzysz, że On zmarł za twoje grzechy i zmartwychwstał dla twojego usprawiedliwienia?
- Czy pragniesz być ochrzczony i przyrzekasz służyć wiernie Jezusowi we wspólnocie Jego Kościoła przez całe twoje życie?

Chrzciel wypowiada formułę chrzcielną w brzmieniu: Na podstawie twojego wyznania wiary i pragnienia Chrztu – chrzczę ciebie w Imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

18. Nie praktykujemy Chrztu w formule ograniczonej tylko do Imienia Pana Jezusa Chrystusa. Stwierdzamy, że Księga Dziejów Apostolskich podaje jedynie opisy Chrztu, a nie formułę chrzcielną.

19. Zaleca się, żeby chrzciciel ubrany był zgodnie z powagą chwili. Najlepszym strojem na tę okazję jest toga lub ubiór duchownego.

20. Zaleca się, żeby katechumen ubrany był w specjalne szaty (zwyczajowo koloru białego). Należy także zwrócić uwagę, aby przestrzegać zasad skromności i nie dopuścić do zbyt skąpego stroju lub takiego, który po zanurzeniu w wodzie stanie się nieodpowiedni z punktu widzenia zarówno estetyki jak i skromności.

21. Osoba ochrzczona otrzymuje świadectwo chrztu.